

KÖZÉLET ÉS MAGÁNÉLET

1. Az ember társadalomban él, egyéni céljait, vágyait, személyiségének kibontakozását csak a társadalom célkitűzéseivel összhangban valósíthatja meg.
2. Már az ókori társadalmak nagy gondolkodói is felismerték, hogy az emberi élet teljességéhez hozzátartozik az önzetlenség, a másik ember megértése. "Az önző ember sohasem boldog. Aki igazán élni akar, éljen másokért."
3. Kölcsei így fogalmazta meg máig is időszerű intelmeit: "Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, ...egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges. Mit ér egy csepp víz? De a milliomonként egyesült cseppek megdöbbentő erőt fejtenek ki."
4. Minden kor haladó tudatformája olyan volt, hogy sarkallta az egyént a közösség gondjainak vállalására, nehéz helyzetben szinte emberfeletti feladatok megoldására.
5. Veszélyhelyzetben minden becsületes ember súlyos kockázatot is kész vállalni társaiért.
6. Minden ember célja a boldogság.

Garai Gábor:

Mi kell a boldogsághoz?

Csak az kell, ki teljes ember!

Legboldogabbnak is, példának is csak az kell,

Ki csúcsokra küzdve, s tépelődőn halad fel!
 Szerelem? Munka? Vagy: összefüggő közösség?
 Nincs alku! Mind a három!

7. A közéletiség szűkebb értelemben az a jellegzetes politikai munkásság, amely a közhatalmat gyakorló állami szervek működéséhez kapcsolódik.
8. Közéleti személyiség az, aki részt vesz az állami szervek munkájában, ott döntési, illetve képviseleti joga van. Ilyenek a tanácsok különböző szervei, vagy ...
9. az országgyűlés, ahol egész népünket érintő kérdésekben döntenek.
10. Közéleti személyek a párt, KISZ vagy a szak-szervezetek irányítói, munkatársai is, mert tevékenységük összekapcsolódik más embercsoportok, rétegek törekvéseivel, sorsával.
11. A közéletiség tágabb értelemben az embernek a közösségben való helytállása. Ez már nagyon összetett területekből áll, ezért válasszuk szét a
 - munkahelyre,
 - családra és a
 - környezetre vonatkozóakat.
12. Munkahelyünkön közéletinek nevezzük azt a dolgozótársunkat, aki tul saját munkájának lelkiismeretes elvégzésén, törődik a társadalmi tulajdon védelmével,
13. munkatársainak szakmai segítségével, tanításával, továbbképzésével, és ...

14. érdeklődést mutat egyéni és családi problémáik iránt, megérti azokat - és ha tud, segít rajtuk.
15. A munkaszeretet és közéletiség arányos. Nem közösségi ember az, aki mindig bólogat, másokat biztat, de odébb áll, ha cselekvésre érik a dolog.
16. A közéletiség a családban azt jelenti, hogy a családot összefogja az önzetlen szeretet, az egymásnak segíteni akarás és az egymás iránt érzett felelősség. Ezek adják a családban a biztonságérzetet.
17. Ez a felelősség a hagyományos asszonyi munkáknak a családban való szétosztását jelenti. Ma már csaknem minden asszony teljes munkaidőben dolgozik, rendben tartja a családot, takarít, főz, mos, gyermekeket nevel - ez egyedül nem megy.
18. Nem megalázó, vagy alantas munka a férjek számára a takarítás, vagy mosás, sőt!
19. A gyerekeknek sem csak jogaik vannak, hanem egy jó családi közösségben önálló feladataik is. A házimunkák egy része lehet az ő dolguk, és nem csak a saját holmiaik rendbentartása bizható rájuk.
20. Városokban, falvakban, háztömbökben, utcákban emberekkel együtt lakunk. Mindenkiel előfordulhat, hogy valamilyen segítségre van szüksége,

és akkor jó ha van kihez fordulni.

21. Ha a segítségadás kölcsönös, kialakulhatnak azok a családokat összehozó laza közösségek, melyek már olyan feladatok megoldására is képesek, mely egy család lehetőségeit meghaladja.
22. Ilyen közös erőfeszítés eredménye lehet jó ivóviz bevezetése,
23. csatornahálózat kiépítése,
24. villany, gáz bevezetése a lakásokba, vagy ...
25. jó utak, parkok építése, környezetünk - és ezzel életünk - szebbé tétele.
26. Eddig a közéletiségről beszéltünk, de nem hallgathatunk azokról, akik nem közéletiek, akik a társadalom peremére szorultak, elidegenedtek.
27. Sajnos sokan, nagyon sokan vannak olyan fiatalok, kiknek családjuk önálló életkezdésükhöz még a legszükségesebbet sem tudja adni, ide sorolhatók az államigazgatók jelentős része is. Akiben nincs tartás, erős akarat, nem tud a társadalomba beilleszkedni.
28. Jó családi háttérrel rendelkező fiatalok is talajt veszhetnek, és utjuk a börtönbe vezet. Az ok legtöbbször a családi, vagy társadalmi közösség hiánya.
29. Végül vannak olyanok is, akik belső gátlásokkal, szorongásokkal telve képtelenek társat találni, egyedül maradnak. A közéletiséghez tar-

tozik az, hogy ezekre felfigyeljünk, észrevegyük és ha tudunk segítsünk.

30. "Hagyj békén!" Hányszor halljuk ezt a kifejezést, amelyben a békét nagyon is félreértjük. A béke nem lehet belső passzivitás, vagy menekülés embertársaink elől. A megbékélt ember az, aki eljutott a másik emberhez.
31. Az egyedül maradt ember már nem képes hinni semmiben. "Nincs olyan emberi vonás, nincsen olyan erkölcsi elv, az emberek szívében, ami iránt én fogékony lennék" - mondják. Ilyen egyedülmaradottak között igen sok öreget találunk.
32. Az elidegenedés hamis tudat, melyben a világ érthetetlen és riasztó jelenségként tükröződik. Dosztojevszkij írja: "az egyén igazi biztonsága... az egész emberi közösségben rejlik."
33. Láttatok artista csoportokat, ahol valakinek egyetlen hibás mozdulata a többiek halálát okozhatja. Az egymás iránti felelősség szinte leírhatatlan.
34. Garai Gábor erről írja:
 "Ő ha közös dolgok tevői
 ugy tartanak egymást, ilyen
 végzetes bizalommal egymás
 fogában s idegeiben!
 Ezrèkbe fogódzók, ha hittel
 mondanak, mint ők odafönn
 élik, hogy: a másik ügyéhez egész létemmel van
 közöm!"

35. Áldozatot hoz az azi közösségi és magánéletét összekapcsolja? Nem! Aki másokért tesz, önmagáért is teszi, élete mélyebb értelmet kap.
36. A közéletiség - talán ez számotokra már nem üres szó - adja azt az egyéni és társadalmi biztonságot, melyben reálisan tudunk tervezni, élni, dolgozni, hiszen nem vagyunk egyedül.